

ној дужности лица која се претежно старало за његово издржавање.

Члан 2

Сви поступци започети пре ступања на снагу ове Уредбе ради наплате кирија чија је исплата одложена овом Уредбом прекидају се (§ 227 закона о судском поступку у грађанским парницама), а нови се не могу ни започети за време одређено у члану 1 ове Уредбе.

Члан 3

Прописи ове Уредбе не примењују се на оне закупце чији приходи нису смањени услед њиховог позива на војну дужност.

Члан 4

По истеку времена одређеног у члану 1 ове Уредбе закуподавац може захтевати од закупца исплату кирије чији рок доспева после тога. Поред редовне кирије он може захтевати да му исплати још 50% њеног износа на име отплате дужних кирија чије је плаћање одложено по члану 1 ове Уредбе.

Члан 5

Ова Уредба добија обавезну снагу даном обнародовања у „Службеним новинама”.

Ова Уредба објављена је у броју 229 од 7 октобра 1939 када је ступила на снагу.

VII

Тумачења чл. 1, 4, 9 и 12 Уредбе о потпори породицама лица позваних на војну дужност

По указаној потреби, а на основу чл. 22 Уредбе о потпори породицама лица позваних на војну дужност, М.с.бр. 1237 од 3 октобра 1939 године, дајем следећа обавезна тумачења исте уредбе:

I

Чл. 1 у вези чл. 4 Уредбе.

Одбор за потпоре може доделити потпору ванбрачној жени, ванбрачној деци као и ванбрачној мајци и ванбрачном оцу, ако их је лице позвано на војну дужност издржавало.

II

Чл. 1 у вези чл. 12 Уредбе:

(¹) Редовно, потпора се одређује од дана подношења молбе. Изузетно, т. ј. у случају велике нужде, потпора може бити одређена од дана позивања храниоца на војну дужност. У сваком случају потпора не припада после дана отпуста храниоца са војне дужности.

(²) Ако је хранилац отпуштен или се налази на неодређеном отсуству са војне дужности пре ступања на снагу Уредбе, т. ј. пре 4 октобра 1939 године, ни хранилац ни његова

породица немају право на потпору, пошто је престао битни услов за тражење и уживање потпоре: спречености редовног привређивања храниоца. Али, у случајевима доказане изузетне нужде, породици бившег обвезника може бити одобрена потпора но само и највише за време од позива на војну дужност па до отпуста са војне дужности односно до отпуста на неодређено отсуство од војне дужности.

(³) Ако је хранилац отпуштен или се налази на неодређеном отсуству са војне дужности после ступања на снагу Уредбе, т. ј. 4 октобра 1939 год. или касније, може породици таквог храниоца бити одобрена и исплаћивана потпора закључно до дана са којим је отпуштен са војне дужности односно са којим је отпочео неодређено отсуство од војне дужности. По поновном позиву храниоца на војну дужност са неодређеног отсуства од војне дужности, мора бити поднета нова молба за потпору.

(⁴) Исплата потпора врши се путем налога. У првом налогу за исплату може бити кумулативно садржан износ потпоре за све време до доношења решења одбора за потпоре, као и највише 15-дневни износ потпоре унапред (аналогно чл. 5 Упутства за извршење ове Уредбе).

III

Чл. 9 Уредбе:

(¹) Одбор за потпоре постоји у сваком месту где је седиште среског суда, било да пореска управа постоји у томе месту или не.

(²) Одбор за потпоре се састоји од три лица: једног судије или судског чиновника са факултетском спремом, једног претставника месне општине и пореске власти. И старешина среског суда може бити члан одбора. Претседник општине не може бити члан одбора, већ само општински већник (одборник). И шеф пореске управе може бити члан одбора, као и чиновник пореске управе кога он одреди, а по потреби и лице (државни или општински чиновник) које одреди старешина среског суда споразумно са надлежном пореском управом и општином, ако у месту седишта среског суда нема одговарајућег пореског чиновника; по потреби, претставник пореске власти у одбору може бити и већник месне општине, којег одреди старешина среског суда у споразуму са надлежном пореском управом и општином.

(³) Пошто одбор за потпоре постоји при сваком среском суду, који може бити надлежан за више управних срезова, то при истом среском суду може бити образовано и више одбора за потпоре. Једно лице може бити претседник свих одбора за потпоре при истом среском суду. Месна општина даје своје већнике у све одборе за потпоре било код једног или више среских судова који се налазе на њеном подручју.

(⁴) Просторије, помоћни административни персонал као и канцеларијске потрепштине одборима за помоћ ставља на расположење среско начелство односно градско поглаварство. Градска поглаварства смештају оне одборе за потпоре, који раде по молбама лица која су чланови градске општине. Среска начелства

смештају оне одборе за потпоре, који раде по молбама лица који су чланови општина које спадају у подручје дотичног среза. Ако у месту седишта одбора за потпоре нема ни градског поглаварства ни среског начелства, ова дужност смештања одбора пада на месну општину, која — у случајевима изузетно оправданим, а по одлуци претседника одбора за потпоре — може тражити од заинтересованих општина сразмерну накнаду учињених издајака.

(^б) Одбор за потпоре употребљава у администрирању округли печат оног среског суда код кога је образован, води засебан деловодни протокол и осталу архиву. Књиге и архиву одбора за потпоре дужно је чувати надлештво (среско начелство, градско поглаварство, општински уред) код кога је одбор за потпоре смештен.

IV

Ова обавезна тумачења објавити у „Службеним новинама” Краљевине Југославије.

С. у. за п. р., бр. 1671

19 октобра 1939 године

Београд.

(Сл. новине Бр. 241 од 21 октобра 1939 Дод. LXXXV стр. 1459).

VIII

Упутство односно нагомилавања робе по Уредби о сузбијању скупоће и несавесне спекулације

У вези с претходним извиђајима, које су неке управне власти повеле против неких трговаца због нагомилавања животних намирница и остале робе, Министар трговине и индустрије и Министар социјалне политике и народног здравља, на основу члана 23 Уредбе о сузбијању скупоће и несавесне спекулације, прописују следеће:

УПУТСТВО:

Одредбама члана 2 става 2 Уредбе о сузбијању скупоће и несавесне спекулације забрањено је нагомилавање животних намирница и остале робе у сврху да се намирнице повуку из промета и тиме повиси њихова цена. Према томе, није забрањено свако нагомилавање намирница и робе, него само оно које се врши у сврху повлачења из промета намирница и робе и повишења њихових цена. Из тога произлази, да није забрањено нагомилавање споменутих предмета, ако се они и даље редовно и у свим уобичајеним количинама излажу продаји, и ако се тиме не повисује њихова цена. Држање животних намирница и остале робе у већим количинама делимично у самим продавницама, а делимично у магаци-